

ПРИЙШОВ ВЖЕ ПАДОЛИСТ

Подруга дней моих суровых... (А.С. Пушкин)

Подруга днів моїх осінніх –
Хитка опора для руки,
Ти, замість міцності в колінах,
Прийшла до мене крізь роки.

Тепер з тобою нерозлучні,
Як дід Антон, було колись,
Не помічаю вже незручність,
А що ж, іде вже падолист!

Буває, часом засоромлюсь,
Сховать стараюсь від людей,
Та без надії, що відмовлюсь –
Таких не викинеш речей.

Отож, звикаю потихеньку,
Тримати в зморщених руках
Відполіровану й гладеньку
Подругу, та й долаю шлях...

Як з молодстю біль розлуки
За кроком крок, вона скрипить,
А я спішу, щоб під ці звуки,
Що не вдалося, ще прожить.

Дата написання вірша: 2021-07-19